

Bài Học 4

*20 Tháng 4 – 26 Tháng 4

Chúa Tể Của Mọi Nước (Sách A-mốt)

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: A-mốt 1-2; Ê-sai 58; Lu-ca 12:47, 48; Các Vua 8:37-40; A-mốt 4:12, 13; Áp-đia.

Câu Gốc: “Khi sư tử gậm thét, thì ai mà chẳng sợ? Khi Chúa Giê-hô-va đã phán dạy, thì ai mà chẳng nói tiên tri?” (A-mốt 3:8).

Tư Tưởng Quan Trọng: Những hành động hung bạo, tàn nhẫn là tội lỗi nghịch cùng Đức Chúa Trời. Ngài sẽ đoán xét những hành động này và định tội chúng.

Kinh Thánh khi nhắc đến con sư tử, đó được xem như là chúa tể của mọi loài thú trên thế gian. A-mốt không phải là một người ở trong gia đình làm tiên tri. Ông chỉ là một người chăn chiên, ông biết thế nào khi nghe tiếng gậm của sư tử, vì vậy ông đã được sai đi đến báo cho Y-sơ-ra-ên biết rằng ông đã nghe tiếng sư tử rống. Và sư tử ấy chính Chúa Giê-hô-va của họ.

Đức Chúa Trời sai A-mốt đi nói tiên tri cùng các quốc gia và dân tộc đã phạm tội hung dữ đối với dân tộc khác. A-mốt được sai đi để nói tiên tri cùng một xã hội mà kẻ giàu và thuộc thành phần giáo phẩm thì sống trong nhung lụa. Và cũng chính những người này lại làm ăn bất lương và tham những nơi chốn công đường.

Tội Phạm Cùng Nhân Loại

Đọc hai đoạn này và cho biết tại sao Chúa Giê-hô-va ngăm đe những sự trừng phạt sẽ đến?

Trong hai đoạn đầu của sách A-mốt, có cả thầy bầy lời tiên tri nghịch cùng các nước ở chung quanh Y-sơ-ra-ên. Và cũng có cả lời tiên tri nghịch cùng Y-sơ-ra-ên. Các nước ở chung quanh Y-sơ-ra-ên bị đoán xét không phải vì họ là kẻ thù của quốc gia Y-sơ-ra-ên; nhưng họ bị đoán phạt bởi vì họ đã không theo luật nhân đạo đối với người đồng loại. Qua lời rửa sả của A-mốt, hai điều rất hiển nhiên được nhắc đến là sự thiếu vắng của lòng trung thành và lòng nhân từ.

Chẳng hạn, Ty-rơ là một thành phố thương mại nằm theo bờ biển Địa Trung Hải về phía bắc của Y-sơ-ra-ên. Ty-rơ đã ký hiệp ước với các nước láng giềng để bảo vệ sự an ninh của mình, và họ ký hòa ước với dân Phi-li-tin. Nhưng Ty-rơ cũng đã ký một “hiệp định huynh đệ” với Y-sơ-ra-ên trong thời vua Đa-vít và Sa-lô-môn (1 Các Vua 5:1, 12) và trong thời vua A-háp (1 Các Vua 16:30, 31).

Nhưng dân Ty-rơ đã vi phạm hiệp định huynh đệ. Lời nguyện rửa cho Ty-rơ không phải vì Ty-rơ đã bắt dân Y-sơ-ra-ên làm phu tù. Nhưng Ty-rơ bị nguyện rửa vì nó đã mang dân Y-sơ-ra-ên cống hiến cho kẻ thù của Y-sơ-ra-ên là dân Ê-đôm. Vì vậy dân thành Ty-rơ phải chịu trách nhiệm về những sự hành hạ mà các người phu tù phải gánh chịu dưới tay kẻ thù. Đối với Đức Chúa Trời, một người giúp và hỗ trợ cho người khác phạm tội thì cũng là kẻ có tội y như người đã phạm tội.

Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên là Chúa Giê-hô-va của mọi quốc gia. Chúa quan tâm đến mọi diễn tiến của lịch sử loài người. Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng Sáng Tạo. Ngài ban sự sống cho tất cả sanh linh trên mặt đất, nên hết thảy đều phải chịu trách nhiệm trước mặt Ngài.

Ai không tức giận vì những sự bất công trên thế giới? Nếu không có Đức Chúa Trời, thì chúng ta có hy vọng gì rằng sẽ có công lý? Kinh Thánh hứa rằng Đức Chúa Trời sẽ mang sự công bình và đoán xét đến thế gian. Điều này có nghĩa gì với bạn. Làm thế nào để chúng ta trông cậy vào lời hứa ấy khi quanh ta đầy dẫy sự bất công?

Công Bình Cho Kẻ Bị Hiếp Đáp

Sự phán xét của Đức Chúa Trời là chủ đề chính của sách A-mốt. Vào đầu sách, A-mốt tuyên bố về sự đoán phạt Đức Chúa Trời có cho các quốc gia láng giềng của Y-sơ-ra-ên.

Rồi A-mốt đồng dạng tuyên bố thêm rằng Đức Chúa Trời cũng sẽ đoán xét Y-sơ-ra-ên, là dân mà Ngài đã chọn. Ông trách mắng dân của Giu-đa đã xây bỏ Lời của Đức Chúa Trời và không làm theo điều Ngài phán dặn. Nhưng với Y-sơ-ra-ên, lời mắng nhiếc của ông nặng nề hơn vì Y-sơ-ra-ên đã không giữ lời giao ước với Đức Chúa Trời và phạm rất nhiều tội lỗi. Người giàu của Y-sơ-ra-ên đã làm những điều gian ác và chỉ nghĩ đến sự hưởng thụ của thân họ; và họ hà hiếp kẻ nghèo, kẻ yếu hơn mình.

Sự dạy dỗ của A-mốt dạy rằng chúng ta có một Đức Chúa Trời hằng sống và Ngài để tâm đến cách chúng ta đối đãi lẫn nhau. Sự công bình không phải chỉ là một ý tưởng. Nhưng sự công bình là một điều nghiêm trọng đối với Đức Chúa Trời.

Đọc Ê-sai 58. Đoạn này cho thấy gì những sự thật mà chúng ta thấy ngày nay. Sứ điệp chúng ta truyền giảng cho thế giới ngày nay còn nhiều hơn những gì đoạn Kinh Thánh này nói, như thế nào?

Kinh Thánh nói rõ ràng rằng sự công bình trong xã hội là phản ảnh Phúc Âm. Đức Thánh Linh giúp chúng ta mỗi ngày mỗi giống Đức Chúa Giê-su càng thêm, thì chúng ta cũng quan tâm những điều Đức Chúa Trời quan tâm. Các sách của Môi-se dạy rất nhiều về các cư xử với khách ngoại bang, người góa bụa, và trẻ mồ côi (Xuất Ê-díp-tô Ký 22:21-24). Nhà tiên tri nói sự lưu tâm của Đức Chúa Trời với việc đối xử cách công bình và nhân từ với kẻ nghèo (Ê-sai 58:6, 7). Chính Đấng Cơ Đốc đã lưu tâm đến những người bị xã hội ruồng bỏ (Mác 7:24-30; Giăng 4:7-26). Em của Đức Chúa Giê-su, sứ đồ Gia-cơ, đã kêu gọi hãy để đức tin chúng ta ảnh hưởng hành động mình bằng cách giúp đỡ những người thiếu thốn (Gia-cơ 2:14-26). Bởi vậy, người theo Đấng Christ mà không làm những điều này thì không thật sự là môn đồ của Ngài.

SỰ NGUY HIỂM CỦA SỰ GIÀU CÓ

Lời tiên tri trong sách A-mốt không chỉ dành riêng cho Y-sơ-ra-ên mà còn là cho tất cả chúng ta. Trong thời Cựu Ước, Y-sơ-ra-ên là dân đặc biệt được chọn của Đức Chúa Trời. Nhưng không phải chỉ một mình Y-sơ-ra-ên đâu, vẫn còn những người khác nữa đã được Đức Chúa Trời chọn.

Đọc lời Đấng Christ phán trong Lu-ca 12:47, 48. Làm thế nào chúng ta hiểu được cái nguyên tắc được dạy ở đây rằng: Trên đời, những kẻ lạm dụng các quyền lợi mình có sẽ bị Đức Chúa Trời trừng phạt?

Đức Thánh Linh đã hướng dẫn tiên tri A-mốt cảnh cáo dân Y-sơ-ra-ên rằng Đức Chúa Trời sẽ đoán xét họ qua hành động của họ bởi vì họ là dân tuyển chọn của Ngài. Chúa Giê-hô-va nói rằng mối tương quan đặc biệt mà họ có với Ngài đòi hỏi những bổn phận và trách nhiệm về phần họ. Nếu họ lạm dụng bổn phận và trách nhiệm của họ, họ sẽ bị trừng phạt. Y-sơ-ra-ên được tuyển chọn không phải chỉ để hưởng danh dự mà thôi, mà họ được chọn để làm nhân chứng cho toàn thế giới thấy về những ân phước mà Chúa đã ban cho họ.

“Các hội thánh của Đấng Christ ngày nay được hưởng danh dự của quyền lợi và ân phước đầy đầy. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta ánh sáng. Quyền lợi mà chúng ta được hưởng ngày nay còn lớn hơn và nhiều hơn những quyền lợi mà dân Y-sơ-ra-ên ngày xưa đã được nhận lãnh.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Christ Object Lessons*, trang 317. **Hãy nghĩ đến những phước hạnh mà chúng ta đã nhận được vì mình là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm. Tại sao các bổn phận đi kèm theo với quyền lợi chúng ta hưởng được phải làm chúng ta phải rùng mình vì kính sợ? Hay là chúng ta quá quen thuộc với các bổn phận nên không thấy có gì phải lạ lùng? Hay là chúng ta đã trở nên lười biếng vì các quyền lợi mình nhận lãnh quá dễ dàng? Nếu vậy, thì chúng ta cần phải thay đổi như thế nào?**

Ngày Y-sơ-ra-ên Phải Ứng Hầu Trước Mặt Đức Chúa Trời

“Hỡi Y-sơ-ra-ên, người khá sửa soạn mà gặp Đức Chúa Trời người.”

Đoạn 4 của sách A-mốt bắt đầu bằng lời kể lại tất cả các tội lỗi của Y-sơ-ra-ên. Và đoạn này chấm dứt bằng lời tuyên cáo rằng Y-sơ-ra-ên sẽ phải đối mặt với Đức Chúa Trời để nhận phần thưởng hoặc sự trừng phạt mà Đức Chúa Trời dành cho họ qua công việc họ. Lời tuyên cáo này cho thấy Đức Chúa Trời đòi hỏi dân Ngài phải chịu trách nhiệm về các bổn phận và cách họ đối đãi người khác.

Trong lời cầu nguyện của Sa-lô-môn trong lễ hiến dâng đền thờ cho Chúa (1 Các Vua 37-40), hoạn nạn và thiên tai sẽ làm người ta làm gì?

Dân Y-sơ-ra-ên đã không sống như những người bình thường nữa. Và Đức Chúa Trời thấy Ngài không cách gì kêu gọi họ lắng nghe tiếng Ngài được nữa. Lòng họ đã chai đá đến độ bất cần sự đoán xét của Ngài. Bởi vì họ đã không quay trở lại cùng Đức Giê-hô-va, A-mốt phải tuyên báo về cơ hội cuối cùng mà họ còn ăn năn được.

Sự đoán xét cuối cùng của Y-sơ-ra-ên đã hầu đến. Nhưng A-mốt không nói lời tuyên án ấy là gì. Vì không nói ra nên sự cảnh cáo về sự đoán xét lại càng thêm hệ trọng. Y-sơ-ra-ên đã không trở lại cùng Đức Chúa Trời, nên chính Ngài phải đi tìm gặp họ. Nhưng nếu cả hình phạt cũng không thay đổi lòng họ thì liệu họ có còn được cứu ngày họ phải ứng hầu trước mặt Ngài?

A-mốt 4:12 bắt đầu bằng, “Hỡi Y-sơ-ra-ên, vậy nên ta sẽ đãi (trừng phạt) người dường ấy.” Lời cảnh cáo nghiêm trọng này đòi Y-sơ-ra-ên phải sửa soạn đặt ra trước mặt Đức Chúa Trời như khi Ngài đã hiện ra với họ tại Si-na-i (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:11, 15).

Xin đọc tận tường A-mốt 4:12, 13. Nếu bất thành linh bạn nhận được lời cảnh cáo rằng, “_____ (tên của bạn) hãy sửa soạn mà gặp Đức Chúa Trời” – thì câu trả lời của bạn là gì? Niềm hy vọng duy nhất nào bạn có được? Đọc Rô-ma 3:19-28.

SỰ TỰ CAO ĐI TRƯỚC SỰ SA NGÃ

Đọc toàn sách Áp-đi-a. Chân lý nào chúng ta học được trong sách này cho đời sống thuộc linh của mình?

Sách Áp-đi-a là sách ngắn nhất trong Kinh Thánh Cựu Ước. Đây là sự khải thị Đức Chúa Trời cho thấy về số phận của xứ Ê-đôm. Sách này chú trọng vào ba điều: (1) thái độ kiêu ngạo và cứng đầu của Ê-đôm (câu 1-4); (2) sự trừng phạt sẽ xảy đến cho Ê-đôm (câu 5-9); và cuộc chiến giữa Ê-đôm và Giu-đa (câu 10-14).

Dân Ê-đôm là dòng dõi của Ê-sau, anh của Gia-cốp. Hai anh em đã có sự xích mích trong gia đình, nhưng họ đã làm hòa với nhau (Sáng thế Ký 33). Chính Đức Chúa Trời cũng đã ra lệnh cho dân Y-sơ-ra-ên rằng đừng “gồm ghiett người Ê-đôm vì họ là anh em người” (Phục truyền 23:7).

Nhưng chiến tranh giữa hai dân tộc này tiếp diễn liên miên hàng mấy trăm năm. Khi nước Ba-by-lôn đến hủy phá thành Giê-ru-sa-lem, dân Ê-đôm ăn mừng. Họ còn tấn công những người Y-sơ-ra-ên chạy trốn, và họ góp tay giúp việc đập phá Giê-ru-sa-lem (Thi thiên 137:7). Vì vậy mà tiên tri Áp-đi-a cảnh cáo rằng Ê-đôm sẽ bị Đức Chúa Trời đoán phạt (câu 15). Dân Ê-đôm đã chẳng đối đãi dân Y-sơ-ra-ên như anh em trong lúc cùng khốn nhất của dân Y-sơ-ra-ên (Ca thương 4:21, 22).

Ê-đôm nằm vào phía đông nam của Biển Chết. Đó là một vùng đất núi đá với các đỉnh núi thật cao và thung lũng thật sâu, đầy các hang động mà quân đội của họ có thể ẩn trú. Các thành trì của Ê-đôm không dễ đến được, nhưng Ê-đôm nằm trên đường thương mại của thời cổ, họ buôn bán muối và các loại hương liệu nên có được một nền kinh tế phồn thịnh. Kinh đô của họ là Si-la có nghĩa là Đá (hay ngày nay gọi là Petra). Quốc gia này đã trở nên kiêu ngạo vì sự cường thịnh của họ (Áp-đi-a câu 3).

Đức Chúa Trời không xem thường những hành động tàn nhẫn mà người ta đối xử với anh em mình khi anh em họ gặp lúc cùng khốn. Khi bị Đức Chúa Trời trừng phạt, sẽ chẳng có chỗ nào cho những kẻ tàn nhẫn ấy trốn lánh được (A-mốt 9:2,3). Ngày của Đức Giê-hô-va sẽ đến và Ngài sẽ mang theo phần thưởng cũng như hình phạt.

Thứ Sáu

*26 Tháng 4

Nghiên Cứu Bồ Túc: “Các tiên tri của Đức Chúa Trời đã lên tiếng để chống đối sự bất công, bất chính, ham tiền, say sưa và dâm loạn trong xã hội. Nhưng sự chống đối của họ không có kết quả. Tiên tri A-mốt đã nói cùng Y-sơ-ra-ên rằng, ‘Chúng thù ghét quan tòa nào xét xử công minh ở chốn công đường; chúng khinh khi những người dám nói lên sự thật . . . Vì ta biết rõ các người đã phạm qua nhiều tội lỗi, và tội các người quả là quá nặng nề; Nào áp bức người ngay lành, nào nhận của hối lộ, nào tước đoạt công lý của người nghèo ở chốn công đường’ (A-mốt 5:10, 12).” – Phỏng trích bà Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 282.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Làm thân với những người nào có lợi cho mình thì rất dễ. Nhưng với những người gặp hoạn nạn và túng thiếu, bạn có gì cho họ? Bạn có thái độ nào đối với họ?
- 2 Hãy nghĩ đến những ân phước chúng ta đã nhận được trong đời sống mình vì là một tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm. Nhiều Cơ Đốc nhân khác không biết đến ân phước của ngày Sa-bát. Họ cũng không để ý mà xem thường đến những dấu hiệu của ngày sau rốt. Nhiều người nghĩ rằng người chết đi thẳng lên thiên đàng hoặc bị hành hạ nơi địa ngục. Nhiều người còn không tin rằng Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại “như cách Ngài đã lên trời” (Công vụ 1:11). Còn những chân lý nào chúng ta đã biết được mà nhiều người khác không biết? Trách nhiệm của chúng ta là gì khi mình đã biết các lẽ thật này?